

**COMPROMESOS AMB
EL FUTUR D'ANDORRA**

Sala d'actes del Comú d'Escaldes-Engordany
dimarts 25 de setembre a les 19.30

Pere Babi
Ricard de Haro
Francesc Casals
Jaume Bartumeu

   L'ALTERNATIVA DEL GOVERN NOU

Sí estem compromesos amb el futur d'Andorra.

Servim la societat perquè som part de la societat.

No som ni ens situem al marge ni per damunt.

Les coses no van bé.

No ens n'alegem, al contrari, estem molt preocupats.

No anem bé.

Els liberals, que ja fa tretze anys que ocupen el Govern, no saben on van, però, fixeu-vos que donen la impressió que estan bojos per arribar-hi.

Ens prometen un país d'excel·lència per a l'any 2020!

És més fàcil demanar l'impossible que fer el possible, ara i aquí, per millorar la situació.

Aquests anys perduts pel país ens han portat:

- l'urbanisme de l'especulació i l'apoteosi del totxo;
- el saqueig dels recursos naturals i el paisatge i la pèrdua de bona part de l'atractiu turístic del país;
- la precarietat social i el deteriorament dels serveis públics;
- La sobreexplotació especulativa del territori ens ha portat també la sobrevaloració dels actius immobiliaris amb problemes en l'accés a l'habitatge per a joves i grans.

Andorra ha patit un creixement descontrolat que ens ha deixat un país malalt en el qual la responsabilitat pública, l'interès general, ha cedit davant dels negocis privats.

No anem bé. Però tenim esperança i confiança.

Som aquí, gairebé dos anys i mig després de les eleccions del 24 d'abril del 2005, per afirmar públicament el nostre compromís, el vostre i el nostre, amb el futur d'Andorra.

Som aquí perquè creiem en la política entesa com una acció al servei de l'interès general.

La política que fem és per a les persones, perquè puguin viure amb més dignitat.

I per als empresaris i professionals: perquè puguin generar activitat econòmica i crear riquesa que reverteixi en la creació de nous llocs de treball, sense càrregues tributàries injustament repartides i sense que hagin de patir les conseqüències de l'intrusisme, la desregulació i la competència deslleial.

Nosaltres sempre hem estat del mateix costat. I la gent d'Andorra ho sap.

Som dels que vam treballar per aconseguir la Constitució de l'any 1993 que és la casa comuna de tots els andorrans.

Nosaltres us direm la veritat.

Us direm que creiem i el que farem quan arribi l'Alternativa del Govern nou.

No us enganyarem amb preteses "excel·lències" ni amb l'any 2020.

Us direm la veritat tant sobre el balanç de les finances públiques com sobre les nostres propostes, que es projecten en el nostre compromís amb el futur d'Andorra.

Tretze anys de governs del PLA ens han portat un model de desigualtat, el model de la desigualtat creixent.

Ens han portat a la consolidació de DUES ANDORRES.

D'una banda l'Andorra que es mira el seu futur i el dels seus fills amb confiança.

D'altra banda, l'Andorra que veu que li han arrabassat, que li han pres, el seu destí... que es veu sense esperança.

Avui tenim dins de la societat andorrana una línia divisòria que va més enllà d'una simple tall sociològic.

Tretze anys de neoliberalisme han estat la mare de tots els desequilibris, de totes les esquerdes als principis d'igualtat d'oportunitats i de llibertat de mercat establerts a la Constitució.

Nosaltres estem compromesos amb el futur d'Andorra perquè tenim uns valors en els quals creiem i que defensem.

No us creieu mai aquells que diuen que tots som iguals!!!

Avui a Andorra no hi ha una confrontació de persones. Hi ha una competició de dos projectes polítics.

La confrontació que m'oposa a Albert PINTAT és una confrontació política, és una confrontació sobre qüestions de fons, sobre un model de societat.

No tinc, insisteixo, cap problema personal amb ell. Però sí que hi tinc un conflicte de valors. Hi tinc una confrontació sobre els valors que va molt més enllà d'una divergència sobre les mesures que cal decidir d'agafar en l'àmbit econòmic i de relacions amb Europa.

Els valors, els socialdemòcrates i la gent de l'Alternativa ho sabem prou bé, és el que dóna sentit a la vida en societat.

No m'agrada, no ens agrada, aquest model on es venera el diner.

L'economia, el treball, la creació, l'empresa, que nosaltres defensem en primera línia, es troben en segona línia en el seu model, el de l'aristocràcia del diner.

Ens proposen el diner com a valor. No hi estem d'acord. Defensem l'esforç, el treball, l'esperit crític, la idea de justícia, l'esperit democràtic, la separació de poders, el respecte als ciutadans, l'amor de la llibertat... el patriotisme social.

Jo no estic d'acord, ni com a socialdemòcrata ni com a pare de família, que el diner hagi de ser el centre de la nostra vida.

El diner no fa les persones, sinó que fa les coses, i nosaltres ens estimem les persones per damunt, molt per damunt, de les coses.

La gran majoria de les mares i els pares de família d'Andorra, com a educadors, no estalviem temps en explicar que hi ha una altra cosa a la vida, altres dignitats, altres èxits, que no siguin el diner!

Perquè volem transmetre als nostres fills una jerarquia de valors morals, intel·lectuals, filosòfics i espirituals!

Ja sabem que calen diners i calen béns materials. I hi ha molta gent que n'està mancada. I els propers mesos, molt em temo, que seran moltes les famílies d'Andorra que en tindran menys.

I per això cal una altra política que permeti a Andorra trobar un nou creixement sostenible i que porti feina pels joves. Aquest és el nostre compromís.

EL PACTE D'ESTAT

Doncs bé, deixant ben clar que no compartim els mateixos valors, que tenim una visió diferent i alternativa de com s'ha de construir el futur d'Andorra, vam saber llegir el resultat de les eleccions del 2005 que va donar un evident empat tècnic i que va donar a les dues candidatures nacionals de l'Alternativa més vots que no pas al partit liberal.

Recordeu-ho: Ja avui som més que ells!!!

Nosaltres estàvem i estem encara disposats a establir un pacte d'estat amb la finalitat d'assentar unes bases –compartides entre tot l'arc parlamentari i discutides amb els agents econòmics i socials– que donin un marc tributari i de relacions amb la Unió Europea que sigui seriós, lleial i transparent.

Que sigui garantia d'estabilitat.

Li vam oferir el pacte a l'Albert PINTAT el mes de maig del 2005 i li hem renovat l'ofertament periòdicament.

Però no en volen de pacte.

El consens que encara divendres passat em proposava Albert PINTAT és el següent: no pensar com ells es crear la divisió entre els andorrans.

Pretén que primer ens hem d'empassar, tant si ens agrada com si no, la seva llei d'inversió estrangera, i després –només després– ja veurem si podem arribar a un acord sobre la fiscalitat i les relacions amb Europa.

El carro davant dels bous.

El PLA no pot tirar endavant seriosament, amb garanties d'estabilitat, les lleis econòmiques sense nosaltres, sense el que nosaltres representem, al Consell General i a la societat.

L'ECONOMIA

N'hi ha que creuen que amb l'obertura a la inversió estrangera, sense arreglar abans el marc tributari i la relació amb la Unió Europea i l'OCDE, es rellançarà l'activitat econòmica andorrana.

No és veritat. O és veritat pels que volen especular i vendre's Andorra a pams. Són els defensors del projecte de llei d'inversió estrangera del govern d'Albert PINTAT.

Com més discursos fan sobre la pretesa "excel·lència" menys idees i cap solució als problemes reals de la societat, de la gent.

El creixement econòmic depèn, dependrà, de la innovació i d'un bon embrancament amb la Unió Europea. Des de la transparència i la seriositat.

El creixement econòmic positiu exigeix que els capitals s'inverteixin en l'economia productiva i no pas en els circuits de l'especulació immobiliària i financera. Ni tampoc en activitats que Europa no veu amb bons ulls.

Recordeu el tema del sucre!

El creixement econòmic positiu necessita que els equilibris interns, socials i polítics, d'Andorra siguin respectats, reformats i millorats. No que siguin trepitjats i arraconats.

Els problemes socials no poden ser bandejats de l'acció econòmica de govern.

No pas solament per unes evidents raons de justícia social sinó perquè innovació i solidaritat són peces fonamentals d'un creixement econòmic durador i sostenible.

Mai no podrem bastir la competitivitat de l'economia andorrana sobre salaris més baixos sinó que l'hem de fonamentar sobre una millor qualificació dels professionals.

L'Alternativa vol fonamentar la dinàmica econòmica i la innovació empresarial sobre la sensació de seguretat que només pot néixer de la cohesió social.

La crisi de l'economia andorrana és fonda i forta. Ens ho deia divendres passat l'informe de la Cambra de Comerç:

No som davant "d'unes dificultats conjunturals agreujades per problemes meteorològics, sinó que cal buscar noves activitats i noves ofertes de béns i serveis que siguin atractives per a empreses i clients externs."

Hem vist avui, per segon any consecutiu, el ministre Mirapeix sortint a negar l'evidència i a criticar la Cambra de Comerç amb previsions de Disneylàndia – perdó, de Naturlàndia–!

Siguem seriosos!

Que ho demani als empresaris que li ho explicaran!

I que s'ocupi dels desordre de les finances públiques!

Mireu, per molt que ahir el ministeri de Finances ho volgués dissimular, la situació és la següent:

- el dèficit de caixa del Govern del 2006 és de 71,1 milions d'euros, un 74,4% superior al del 2005. I 8,5 vegades el del 2001.

Té raó la Cambra de Comerç: és el dèficit més important de la història recent d'Andorra.

El dèficit real s'ha situat molt per sobre del dèficit pressupostari, que maquillen com poden.

En base a les dades que tenim del primer trimestre del 2007 podem creure que aquesta tendència es mantindrà o fins i tot s'ampliarà.

El deute del govern és ja avui de 418,2 milions d'euros.

Aquesta suma representa 1,8 vegades el total dels ingressos de l'any 2006.

S'ha multiplicat en 2,3 vegades el deute de fa cinc anys!!!

L'any 2001 l'Estat estava endeutat de 180 (179,8) milions d'euros.

L'any 2006 l'Estat està endeutat de 420 (418,2) milions d'euros.

Aquest endeutament, serà tot el país, i en primera línia els més fràgils, els que l'hauran de pagar un dia o altre.

Cal posar ordre en la gestió del diner públic. Un govern de l'Alternativa ja hauria aturat el descontrol de la despesa corrent. Hauria invertit més i malgastat menys. Es tracta d'impulsar l'economia i no malbaratar els recursos.

Per això cal urgentment reformar el sistema tributari amb una imposició directa sobre els beneficis d'empresaris i professionals i una imposició general sobre el consum.

El conjunt de la ciutadania, hagi votat per qui hagi votat a les darrers eleccions, veu que és ètica, moral i constitucionalment inadmissible que la parella –jove o no tan jove– que s'endeuti a les entitats bancàries amb una hipoteca per poder comprar un pis o apartament pagui l'impost de transaccions patrimonials i que després el ministeri de finances li faci una revisió i un peritatge i, a la vista de l'evolució del mercat, li imposi un suplement d'impost mentre les grans operacions de fusions, adquisicions i concentracions bancàries no paguin ni cinc cèntims d'euro.

Com pot explicar el ministeri de Finances, el PLA –el seu cap de Govern– seriosament i mirant als ulls d'aquesta parella, que ells han de pagar un suplement d'ITP d'uns milers d'euros mentre que tothom sap que quan es va fer l'operació de compra per part de Crèdit Andorrà de Caixa Banc no van pagar ni cinc cèntims d'euro!!!

Com es pot explicar això?

Doncs només s'explica arribant a la conclusió que aquí s'està governant per tal d'afavorir els uns i perjudicar la majoria...

I, precisament perquè només volen governar per l'aristocràcia del diner no fan res per sortir de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE.

Mireu, hi ha onze estats membres de Nacions Unides que no s'han adherit encara a l'Organització Internacional del Treball. Entre aquests onze n'hi ha tres –Andorra, Mònaco i Liechtenstein– els darrers de la classe, que encara estan castigats a la llista dels paradisos fiscals. No és casualitat, ni pura coincidència.

Aquesta és l'Alternativa política que tenim plantejada:

O més transparència i més creació de llocs de treball a partir d'una lleial col·laboració amb la Unió Europea i amb els nostres interlocutors internacionals, o manteniment de l'opacitat i del servei a l'aristocràcia del diner amb l'inevitable conseqüència de la pèrdua de llocs de treballs, la crisi de la petita i mitjana empresa i la desconsideració general de la imatge internacional d'Andorra.

Tenim uns problemes que tenen solució.

El projecte socialdemòcrata –el de l'Alternativa– és clar: volem un futur amb el màxim possible de competitivitat en el mercat –la lliure competència– i el màxim possible de redistribució mitjançant l'equitat en la càrrega tributària.

Volem un Estat eficaç, gestionat de manera rigorosa, seriosa. Un estat que intervingui en el mercat com a interlocutor, a la vegada àrbitre i incitador, exercint una missió de suport i d'intervenció en les iniciatives econòmiques dels empresaris i particulars.

Un Estat que sigui estalviador del diner públic.

Us proposem voluntat política front a una pretesa i molt discutible fatalitat econòmica. Us proposem una nova legislació social –amb drets i també obligacions– com a motor del desenvolupament econòmic.

Us proposem finalment un govern de servei públic, defensor de l'interès general i eix vertebrador de l'organització social.

Andorra necessita, espera i vol una política justa, una autoritat respectada. Un canvi tranquil. Necessita confiança i esperança.

Tenim esperança i també confiança en nosaltres i en vosaltres.

Sabeu que tot el que fem ho podem explicar.

Per això us agraeixo el vostre compromís amb el futur d'Andorra.

Escaldes-Engordany, 25 de setembre del 2007